

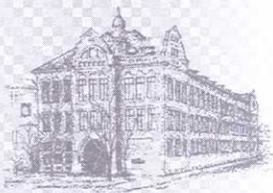
Földes Ferenc Gimnázium

Évkönyv

2009

Tartalom

Igazgatói köszöntő	4
Születésnap köszöntő	5
Kedves iskolám, Földes Ferenc Gimnázium	
Dr. Trócsányi Zoltán visszaemlékezése	6
A diákönkormányzat munkája 2008–2009	8
Eseménynaptár	9
Dusza Árpád programozói verseny, Miskolc	33
Őszintén – Bán Judit visszaemlékezése	35
Orgonahangversenyünk harminc éve	39
Achtung, Achtung! Németországban jártunk!	42
Miskolc Testvérvárosainak II. Ifjúsági Találkozója	44
Mi is az a MEP?	45
A belga kapcsolat	48
Utunk Európába	51
Egy nap Dél-Borsodban	54
Párizsi kirándulás	56
Zakatot tovább a vonat	60
800 egység és a Nyéki-állandó meséje	62
Kulturális nap – ízelítő az előadásokról készült kritikákból	65
Földes-báli képes összeállítás	
Kulturális napi képes összefoglaló	
A 2007/2008-as tanév versenyeredményei	71
A 2007/2008-as tanév sporteredményei	79
A 2008/2009-es tanév versenyeredményei	80
A 2008/2009-es tanév sporteredményei	85
12. A	88
12. B	106
12. C	118
13. E	125
12. H	136
Iskolánk tanári kara a 2008/2009-es tanévben	148
A 2007/2008-as tanévben érettségizettek névsora	149
A 12. évfolyan tanulójának jutalmazása 2007/2008	150
Osztálytitkárok a 2008/2009-es tanévben	151
Köszönet	152

Földes
Ferenc
Gimnázium
Évkönyv

2009

Kedves Iskolám, Földes Ferenc Gimnázium!

Köszöntelek, abból az alkalomból, hogy 30 éve bocsátottál ki falaid közül! Köszöntelek, mint egy élő személyt, mint gyermek a szülőjét születése napján. Helyes is ez, hiszen egy iskola, élő szervezet, évről évre megújul, szelleme, egyénisége van, fejlődik, változik a kor és történelem hatására, alkalmazkodva a társadalmi igényekhez és minden nyárelőn fiatal életek sokaságát indítja útjára.

Kinek is szól tulajdonképpen ez a köszöntés? Kire, mire gondol az ember, mikor alma mátere jut az eszébe? Kihez is szólok most, mi teszi az iskolát? Először is a tanárok és diákok egymás nélkül létezzetetlen szövetsége. Szeretnék szólni egyszerre az elmúlt Földes- Fráter-Lévay gimnáziumi generációk még élő képviselőihez, kortársaimhoz és a mai földesistákhoz. Emlékezzek meg

az épületről, vagy inkább elsősorban arról az életérzésről, felfogásról, hangulatról, légkörről, amely körülött minket falai között, és azóta is kísér utunkon. E szellemiség kialakulása nehezen megfogható, átadható, leírható folyamat. Az iskolában eltöltött négy év eseményei során, a munkás hétköznapi, és emlékeztető ünnepek eredményeképpen alakul ki. Hogy is váltunk részeseivé ennek a szellemiségnek?

Földesistának lenni kitüntetés volt 30 éve is. Mi is tudtuk 14 évesen, hogy a Földes nem csak városunk legjobb középiskolája, hanem az országban is a legjobbak közé tartozik. Izgalommal latolgattuk, felvesznek-e minket, lelkesen készültünk a felvételre. A készülés nemcsak abból állt, hogy jó jegyeket gyűjtögettünk a bizonyítványba, az általános iskolai tankönyvekben az apró betűs, zárójeles ismereteket is megtanultuk. Aki „a Földesbe” akart menni, annak igyekeznie kellett az iskolai tantárgyakon kívül egyéb irányban is tájékozottnak lenni, jó volt, ha sportolt, zenélt, tehát széles látókörrel rendelkezett. Érdemes volt versenyekre járni, hogy az ott elért eredmények is segítsenek a felvételnél. Egy szó, mint száz, nagy volt az izgalom a felvételi előtt, a felvételi pedig igazi megmérettetés volt. Érdeklődve figyeltük egymást, vajon ki lesz osztálytárs, ha bekerülünk. Ismerős arcokat kerestünk, és ha sikerült találni, örömmel üdvözlöttük egymást, kicseréltük tapasztalatainkat. Azt hiszem ez ma is nagyjából így történik.

Nagy öröm és büszkeség volt, hogy sikerült a felvételi. Igazából ekkor gondolkodtunk el, ki is az a Földes Ferenc? Kommunista filozófus, francia műveltségű. Na jó, a körülményekhez képest nem is olyan rossz. Azért akár a Lévay, akár a Fráter névre kicsit büszkébbek tudnánk lenni. A lényeg az, hogy tisztában voltunk vele milyen erős hagyományokkal rendelkezik ez az iskola, ha nem is volt szabad róla beszélni.

Következtek az első órák és benyomások. Keményen kell majd dolgozni, csak a tökéletes munka az igazi, mindig arra kell törekedni. Nem a túlélés a cél, hanem a maximális teljesítmény elérése. Pontosan, szépen. Ezek az első benyomások a négy év alatt végigkísértek minket, a mindennapok során, a következetes nevelés és oktatás eredményeképpen sajátunkká váltak, alapelvünké lettek. Nagy tanáregyéniségektől volt szerencsénk tanulni. Megnyilvánulásaik, szólásaik, kifejezései, mondásaik, egy-egy szójárásuk, gesztusaik végigkísértek minket életünk során, a szükséges időben és helyen felbukkantak emlékezetünkben, és segítettek a nehézségek túlélésében, a gondok megoldásában. Folyamatos, kitartó, igényes munkára neveltek minket, az eredmények reális értékelésére, a képességek teljes kibontakoztatására. Így teltek a hétköznapiak.

Voltak azonban ünnepek is, kiemelkedő események. Kirándulások, szülőszünetek, almaszedés, sítábor, klubdelutánok, önképzőkör, dalverseny, honvédelmi napok. Minden kornak megvannak a maga ünnepei, az akkoriak szerencsére már feledésbe

Ahogy az évkönyveinkben már hagyomány, ebben az esztendőben is egy, a saját szakterületén nagyon jelentős sikereket elért egykori diákunkat kértük fel, hogy emlékezzen vissza a gimnáziumban eltöltött évekre.

Nagy megtiszteltetés számunkra, hogy **Dr. Trócsányi Zoltán**, a Debreceni Egyetem Kísérleti Fizikai Tanszékének egyetemi tanára, a Magyar Tudományos Akadémia tagja vállalta ezt a feladatot.

merültek. Április 4., november 7., december 3. a mai ifjúságnak csak egy az év napjai közül. Számunkra szabadnapot jelentettek, amelyen az iskola elé a Hősök terére kellett kivonulnunk, vagy a városon végig menetelnünk, vagy az udvaron állva néztük végig a kötelező és megszokott műsorszámokat, vagy csak az osztályteremben ülve hallgattuk az iskolarádiót. Ezeket az ünnepeket együtt éltük meg társainkkal és tanárainkkal, és ezek is formáltak minket közösséggé.

Még mikor elérkezett a búcsú pillanata, mikor saját magunk számára is meglepetészerű meghatódással jártuk körbe utoljára a folyosókat, ünneplőben, virággal a kezünkben, még akkor sem fogtuk fel, mennyi mindennel lettünk gazdagabbak azok között a falak között. Csak sokkal később, a „nagybetűs élet” kihívásaival szembesülve tudatosult bennünk, hogy milyen sokat tanultunk, fejlődtünk, és, hogy amit ott kaptunk – nem csak az ismeretekre gondolok, hanem a viselkedési mintákra is – mennyire fontossá lett számunkra, mennyire hasznosítható, célravezető, gyümölcsöző volt a további életünk során. Azóta is ebből élünk – hosszú távon csak ez számít. A négy év alatt elsajátított tudás és életforma úgy illeszkedett az életünk során elénk került követelményekhez, mint a kirakós darabkái egymáshoz.

Megpróbáltam, de azt hiszem, mégsem sikerült visszaadni, megfogalmazni, tetten érni iskolánk „szellemiség”-ét. Annyit azért mondhatok, hogy felismerjük egymást, mi, a „földesisták”. Akárhol a nagyvilágban. Először csak valami rokonszenvet érzünk egymás iránt, aztán azt tapasztaljuk, hogy jól tudunk együttműködni, félszavakból is megértjük egymást, és végül kiderül, egy alma máter bocsátott minket utunkra.

Köszönöm ezt a szellemiséget, nem boncolgatva, hogy mi módon is tehettem rá szert, mindenkinek, aki létrehozta és fenntartja a Földes-Fráter-Lévay Gimnázium fogalmát. Kívánom, hogy még sok május elején, sok hozzánk hasonló évfolyam részesülhessen ebben a szellemiségben!

PÁL ERIKA 10.É OSZTÁLYOS TANULÓ ALKOTÁSA

Dusza Árpád Programozói Emlékverseny, Miskolc

Ez az írás egy köszönőlevél – sok címmel. A feladó Dusza Árpád felesége.

A család nevében ezúton szeretnék köszönetet mondani mindenkinek, aki részt vett a verseny megszervezésében, lebonyolításában, vagy versenyzőként, kísérőtanárként volt jelen az eseményen. Köszönjük azt a szép, megható, bár nekünk fájó és nehéz napot, február 28-át, melyet a szervezők és a versenyzők adtak nekünk.

Ezt a számunkra emlékezetes hétvégét szeretném most felidézni.

Komoly, megrendült arcú felnőttek, tanár kollégák és izgatott, kíváncsi tekintetű gimnazisták ültek azon a szombat reggelen a miskolci Földes Ferenc Gimnázium dísztermében, egy országos informatikai verseny döntőjének megnyitóján.

A verseny új és sajnos hagyományteremtő: Dusza Árpád emlékverseny. Elkezdődött 2008-ban. Életre hívója az Informatika és Számítástechnika Tanárok Egyesülete (ISZE), melynek Árpád alapítója és mindig lelkes tagja volt. A verseny, a döntő fogadó házigazdája a Földes gimnázium, ahol Árpád 1957-67 között diákoskodott, majd 1970-től 2007-ig tanított.

A teremben lévő pedagógusok vagy közvetlen kollégák, vagy olyan informatikai tanár-ork az ország különböző tájairól, akik diákjaikat kísérték felkészítő tanárként.

A kollégák és a diákok néma csendben hallgatták a verseny megnyitóját, Veres Pál gimnáziumigazgató meleg, baráti szavait Árpádról és a verseny szomorú apropójáról. A verseny szándékáról, lebonyolításáról dr. Bánhidi Sándorné, az ISZE főtájkára beszélt, megemlékezve a közös munkákról, szakmai találkozókról, tervekről.

A megnyitó szavak alatt a háttérben lévő kivetítón folyamatosan peregtek a képek Árpádról. Harminchév év dióhéjban: a számítástechnika teremben, kirándulásokon, szüreteken, versenyeken, osztálytalálkozókon - sok arcát megmutatva, de mindig a diákok között.

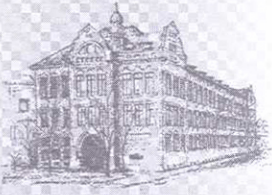
Ezt az emlékezést külön köszönjük Molnár Istvánnának, Áginak, aki egykor tanítványa, majd évtizedekig közvetlen munkatársa volt Árpádnak. Ági volt az, aki megörizte, így hozzáférhetővé és bemutathatóvá tette a felvételeket, és ő volt, aki a verseny döntőjének sikeres lebonyolításában, a tanárok és a diákok fogadásában minden lehetőv elkövetett.

Dusza Árpád tanár úr emléke előtt tisztelegve, hagyományteremtő szándékkal, az Informatika és Számítástechnika Tanárok Egyesülete és a Földes Ferenc Gimnázium szervezésében került sor február végén a „**Dusza Árpád Programozói Emlékverseny**” döntőjére iskolánkban.

A verseny elindító egyrészt rendszeresen emlékezni szeretnének egykori, kedves kollégáinkra, másrészt tovább kívánják vinni a tehetséggondozásnak azt a gyakorlatát és szellemiségét, amit Árpád megvalósított.

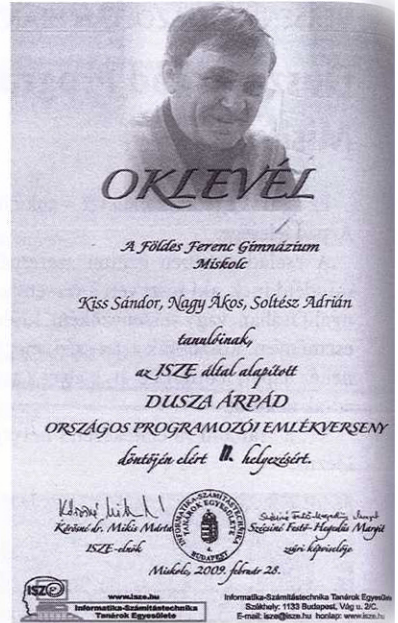
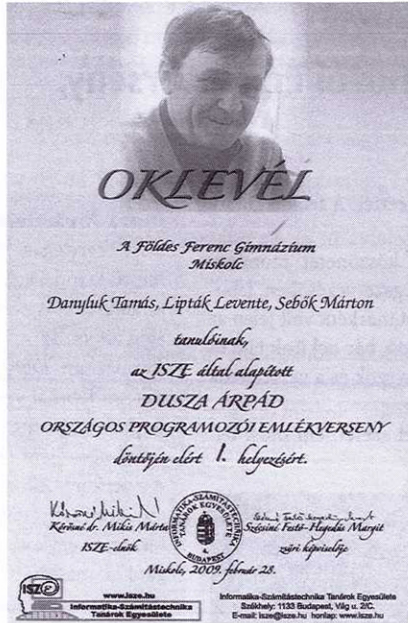
A regionális fordulóból kilenc csapat került a döntőbe. A résztvevők a fővárosból, Békéscsabáról, Debrecenből, Sárospatakról, Szegedről, Tataról érkeztek és természetesen jelen voltak a számítástechnikai feladatokat kiválóan megoldó házigazdák, a Földes Ferenc Gimnázium diákjai is.

Dusza tanár úr családja az alábbi levélben köszönte meg a verseny elindítását:

Földes
Ferenc
Gimnázium
Évkönyv

2009

A versenyző középiskolások közül Árpád többeket tanított, versenyztetett is, míg sokan csak hírből ismerhették. És ott voltak - már felnőttként - azok a diák-olimpikonok, akikkel 1997-ben együtt vettek részt a dél-afrikai Fokvárosban megrendezett Diákolimpián, és akik ott is szép eredményeket értek el. Rájuk mindig nagyon büszke volt, a nevüket már a családunk is megtanulta: Marhefka István, aki a versenyfeladatokat kidolgozta és zsűritagként is jelen volt, valamint Tóth László és Ujhelyi Gábor.

Ha Árpádnak valaha voltak is kétségei munkája, élete értelméről, megbecsüléséről, ők és a hasonlóan tehetséges, lelkes, törekvő gyerekek mindig visszaadták a hitét. Ezek a fiatalok mindig visszahozták az alaphangulatába, és a vitális, kutató, vitatkozó, fanyar humorú „Dusza tanár úr” lett megint.

A szervezők arra törekedtek, hogy a verseny Árpádhhoz illően komoly és alapos, ugyanakkor könnyed és rugalmasan szervezett legyen - és így is történt. Ezt igazolja az egész napos feszült figyelem és komoly munka a diákok részéről, a felkészítő tanárok áldozatos munkája, a zsűri alapos értékelése, de legfőképp a csapatok jó eredményei.

A versenyzők és a felkészítő tanárok hazavihették Árpád utolsó kiadott könyvét (Algoritmusok pascal nyelven) és egy szép oklevelet. A verseny zárásaként a díjakat Szécsiné Festő-Hegedűs Margit, az ISZE munkatársa, az emlékverseny szervezője adta át, Kőrösné Mikis Márta, az ISZE elnökének jelenlétében.

Szomorú és mégis felemelően szép nap volt ez nekünk. A miért, az ok a leírtakban keresendő és abban a felajánlásban, hogy a Földes Ferenc Gimnázium vállalta: a jövőben évente megrendezett emlékverseny országos döntőjét mindig itt fogadják Miskolcon.

Míndezekért hálásak vagyunk az ISZÉ-nek, a „Földes”-nek, tanároknak, diákoknak, minden közreműködőnek.

Köszönettel és üdvözzel: Dusza Árpádné és lányai, Emese és Erika

Miskolc, 2009 márciusa

Őszintén

Őszintén – a hátam közepére sem kívántam. Mármint akkor és ott. Amikor az évvárón aszalódunk a napon, és az orrom alá nyomnak egy papírt, rajta három, kedvcsináláshoz túllontúl rövid esszécímmel, és egy túllontúl nagy kitéttel – 30 oldal. Hősiesen bevallom, megijedtem. Berezelttem. Inamba szállt a bátorságom. És elő sem került az első fordulóig.

Mert mersz ide vártam, csinálni kell. Őszi szünetben mondatot elemezni és szólásokat magyarázni. Aztán az írásbelinél meg összpontosítani, mellbedobni, apait-anyait beleadni. És utána... várni. Persze csak szépen nyugodtan, hiszen majd kijavítják, majd összevetik, majd továbbjutok, vagy majd nem, majd úgyis értesítenek... de mikor?

És amikor eljön a pillanat, amikor már hetek óta vártam, rögtön át is lényegül azzá a pillanattá, amelyiket a legijesztőbb rémálmomban sem szeretnék átélni – kezdődik a visszaszámlálás. Peregnék a napok, persze nem olyan tempóban, mint ahogy a dolgozat lapjainak kéne szépen betelni.

Fél siker, legalább már az megvan, „kivel” fogok dolgozni. Na de tőle mit? És hogyan? És honnan fogok én harmincoldalnyi valamit összeszedni?

Rendben, leültem, megírtam, kiizzadtam, átfogalmaztam, megszülttem. Bevallom, egy kicsit élveztem is. Olyan komolynak éreztem magam tőle. Amit írtam, nyomtatva van a kezemben, címlappal-borítóval, lehet lapozgatni, célirányosan keresni a tartalomjegyzék szerint (mert azt is készíttettem ám), mazsolázni a mellékletből. Szóval jó érzés volt látni a munka gyümölcsét. De sajnos még mindig nem most jön az a rész, hogy megnyugodva-elégedetten hátradőlök...

Ugyanis mikor tudom már meg, hogy továbbjutottam-e? Már nem mintha egy perccel is tovább szeretnék foglalkozni a saját, könyökömön kijövő írással, de azért mégis.

Telefonhívás, szerencsére jó hírrel, öröm-boldogság, és persze munka. Miért van az, hogy én írtam, mégsem tudom normálisan előadni? És ez mikor fog már elmúlni?

Hát, nem éreztem, hogy a szóbeli döntőre igyekezett volna elmúlni. Viszont én türelmesebbek bizonyultam, mint az önbizalomhiányom. Nyolcórás várakozás után már nélküle vonultam a bizottság színe elé.

Addig még megvan, hogy kérdéseket tettek fel, én válaszoltam rájuk, szerencsére pozitív reakciókat kiváltva. Jóval kisebb sikerem volt később az osztályfőnökömnél, amikor reménytelenül próbáltam rekonstruálni a pár perccel korábbi eseményeket.

Végre este van, otthon vagyok, ha minden igaz, a közeljövőben nem kell nyelvvizeti magasságokon szárnyalnom, beszélnem se. Szabad-e már fellélegezni? Na persze... inkább markolászd a telefont, bogarászd a horoszkópodat, próbálj az álmaidból jóslani. És persze készülj fel arra lélekben, hogy mi lesz, ha nyersz, és mi lesz, ha nem... hajaj!

Életemben először fordult elő velem, hogy felvettem a moziban a telefont. És először fordult elő velem az is, hogy meg tudtam volna fojtani az osztályfőnökömet: miért nem lehet

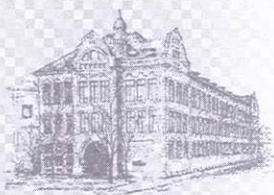
A Földes Ferenc Gimnázium diákjai évek óta előkelő helyen szerepelnek az Országos Középiskolai Tanulmányi Verseny döntőjében, így volt ez a 2007-2008-as tanévben is. Ekkor anyanyelvűl az ország legjobbja **Bán Judit 12.H osztályos tanuló** lett. Versenyeredményei ezt megelőzően is irigylésre méltóak voltak, hogy „csak” a magyar nyelvi versenyekből említsünk néhányat:

- 2004.** Simonyi Zsigmond helyesírási verseny 1. hely
- 2004.** Kresznerics Ferenc országos anyanyelvi verseny 9. hely
- 2005.** „Édes anyanyelvünk” nyelvhasználati verseny megyei 3. hely
- 2006.** „Édes anyanyelvünk” nyelvhasználati verseny 1. hely, Kazinczy-érem
- 2007.** Implom József helyesírási verseny megyei 5. hely
- 2007.** OKTV magyar nyelv országos 2. hely
- 2007.** „Együtt Európában” Miskolc Város Versenye társadalomtudományi szekció 1. hely
- 2008.** OKTV magyar nyelv országos 1. hely

A ballagáson Bán Judit érdemelte ki iskolánk legnagyobb elismerését a Földes Plakettet is.

Az OKTV 1. helyezéseért járó díj átvételekor azonban nemcsak Judit, hanem felkészítő tanára **Jobbágy László Tanár úr** is elismerésben részesült, hiszen tanítványai évek, évtizedek óta kiváló eredményt érnek el az országos versenyeken. **Mindkettejüknek ezúton is gratulálunk!**

A felkészülésre és a versenyre a már egyetemista **Bán Judit** emlékezik vissza alábbi írásában, melyet szeretettel ajánlunk a kedves érdeklődők figyelmébe.

Földes
Ferenc
Gimnázium
Évkönyv

2009

annyt mondani, hogy igen vagy nem, és hagyni a „hogy vagy, hol vagy, mit csinálsz, hogy érzed magad” részt?

Bár nem mintha úgy könnyebb lett volna felfogni. Megbirkózni vele. Távolról szemlélni. Aztán elhinni. Persze teljesen azért sosem lehet. Hogy sikerült.

Mit mondjak... jó érzés volt. Látni, hogy az ember megkaphatja, amiért dolgozik. Megtapasztalni, hogy az első ránézésre nagyon ijesztő célokkért is megéri dolgozni. Megtanulni, hogy ezek a célok lehetnek közösek, és vannak, akik segítenek a munkában. És rájönni, hogy csinálhatunk magunknak csodákat. Mert nekem ez a siker annak számít. Munkás, dolgozó, az izzadságszagú, néha szenvedős, de mesés csodának.

Csak egyetlen egy dolgot sajnálok az egészben, egyetlen részletet, amit ha előrétek, semmiképpen sem indultam volna el ezen a versenyen. Persze gondoltam, hogy nem úgy fog ez menni, mint az Oscar Gálán, hogy szobor a kézbe és mikrofon a szájhoz, de azért én is szívesen elmotyogtam volna egy köszönöm-beszédet. Mert van kinek és mit köszönöm.

Jobbágy László tanár úrnak, aki nálam egy kicsit hamarabb kezdte el álmodni ezt a csodát, és akkor is látta, amikor én már legszívesebben hátat fordítottam volna az egésznek. A családomnak, akik tapintatosan békén hagytak, amikor dolgoztam, és amikor szorongva vártam. Az osztálytársaimnak, akik figyelmesen hallgatták végig az első pirulós-makogós-zavarban levős előadásomat, és utána még meg is dicsérték. A tanárainknak, akik végig bíztattak, támogattak, szurkoltak. Vagyis köszönöm az iskolának.

Ebből az élményből még meríthetek egy darabig. Kitartást, küzdelmet, bátorságot, önbizalmat, sikerélményt, örömet. Egy egészen nagy darabig. Ennél többet hol kaphattam volna?

Közös munka, dupla elismerés

■ Ritkán adatik meg az ember életében, hogy valamiből az ország legjobbjá legyen.

Tanár és tanítvány: Jobbbágy László és Ján Judit

Miskolc (EM - KHE) - Ján Juditnak az sikerült. A Földes Ferenc Gimnázium végzős diákja megnyerte az Országos Köztudásverseny Nemzeti Verseny (OKTV) magyar nyelvű feladatát. Dupla sikerrel beszélhetünk azonban, hiszen Judit felkészítő tanára, Jobbbágy László is elismerésben részesült azért, mert több éve annak, hogy tanítványai között is eredményes éresek az országos tanulmányi versenyeken.

Önállóan dolgozott
A tanár a beszélgetés elhívta magával Judit iránti elkötelezettségét, melyet a versenyre készített. Partit Nagy Lajos vezetésével az írás stíluskonkurrenciájára.
- A legelső évtől az, hogy tanítványom képes volt egy mai, modern prózai szöveg...

és az ehhez kapcsolódó nyelvi kérdések könnyű feladatokat jelentenek.
- Jobbbágy László 20 éve kezdte a tevékenységét a köznevelés területén, azóta számos tanítványa jutott el országos versenyek döntőjéig, sokan a dobogós helyezéseig is.

is. És közben normális diák...
- Dopoztam a tanár, majd Juditot hírdemük a versenyen.
- A feladat választottam a nyelvről, mert például a ma-

tematika egyszerűen diák...
komlért, a nyelvről...
sokat nagy szerepe...
álló gondolkodás...
vonal sokszor...
Azért választottam...
Ján Judit...
szerepet játszott...
szerepet játszott...
szerepet játszott...

Mindenből kiváló
- Resultívul nagy boldogság, hogy az idén Judit az első helyezett lett. Bár az eredmények nem teljesen vártak, hiszen tanítványom okos, precíz, és hajlamos a részletekre. Tanítványom okos, precíz, és hajlamos a részletekre. Tanítványom okos, precíz, és hajlamos a részletekre.

A LEGYŐZT
A 2009/2010-es tanév legyőztesét az OKTV magyar nyelvű feladatán nyerte meg Ján Judit a Földes Ferenc Gimnáziumból. A tanár, Jobbbágy László, és a tanítvány, Ján Judit, a versenyen a legjobb eredményt érték el.

A LEGYŐZT
A 2009/2010-es tanév legyőztesét az OKTV magyar nyelvű feladatán nyerte meg Ján Judit a Földes Ferenc Gimnáziumból. A tanár, Jobbbágy László, és a tanítvány, Ján Judit, a versenyen a legjobb eredményt érték el.

A LEGYŐZT
A 2009/2010-es tanév legyőztesét az OKTV magyar nyelvű feladatán nyerte meg Ján Judit a Földes Ferenc Gimnáziumból. A tanár, Jobbbágy László, és a tanítvány, Ján Judit, a versenyen a legjobb eredményt érték el.

Észak-Magyarország, 2008. június 27.

OKTV eredmények 1999–2009.

(1–20. HELYEZÉSIG)

1998/1999.			
francia nyelv	Monyók Ákos	1. hely	Nagy Ferenc
matematika	Lukács László	3. hely	Fejér Szabolcs
matematika	Stoll Péter	4. hely	Fejér Szabolcs
fizika	Lukács László	7. hely	Gregáné Hursán Zsuzsanna
kémia	Matisz Gergely	14. hely	Endréz Gyöngyi
kémia	Kovács Tamás	16. hely	Endréz Gyöngyi
1999/2000.			
kémia	Rokob Tibor András	2. hely	Endréz Gyöngyi
matematika	Molnár László Milán	11. hely	Kovács Attiláné, Gulyás Tibor
fizika	Kóbor János	11. hely	Zámorszky Ferenc
matematika	Rokob Tibor András	12. hely	Gulyás Tibor, ifj. Szabó Kálmán
francia nyelv	Bodonyi Erzsébet	15. hely	Nagy Ferenc
magyar nyelv	Ispán Rita	18. hely	Jobbágy László
biológia	Szemerszky Renáta	19. hely	Rémias Ferenc
kémia	Mazog Lajos	19. hely	Endréz Gyöngyi

2000/2001.			
magyar nyelv	Schubert Anikó	5. hely	Jobbágy László
magyar nyelv	Rácz Rita	6. hely	Jobbágy László
francia nyelv	Gulyás Judit	6. hely	Nagy Ferenc
kémia	Parázs Dávid	12. hely	Endrész Gyöngyi
kémia	Matisz Gergely	13. hely	Endrész Gyöngyi
kémia	Jakab Gergely	14. hely	Endrész Gyöngyi
történelem	Schubert Anikó	15. hely	Dr. Szabó Istvánné
magyar irodalom	Kiss Valéria	16. hely	Jobbágy László
2001/2002.			
angol nyelv	Gulyás Judit 12.H	1. hely	Csikosné Vinmai Ágnes
történelem	Rubi Zsófia 11.A	3. hely	Dr. Szabó Istvánné
francia nyelv	Kerényi Dávid	5. hely	Nagy Ferenc
fizika	Szilva Attila	6. hely	dr. Zsúdel László
magyar irodalom	Kiss Valéria 12.A	9. hely	Jobbágy László
kémia	Parázs Dávid 12.D	10. hely	Endrész Gyöngyi
kémia	Jakab Gergely 12.D	13. hely	Endrész Gyöngyi
kémia	Ádám Csaba	18. hely	Endrész Gyöngyi
magyar nyelvtan	Pozbai Viola 11.H	20. hely	Kovácsné Szeppelfeld Erzsébet
2002/2003.			
filozófia (idegen nyelvű)			
	Vincze Dániel	1. hely	Bíró István
kémia	Kovács Tamás	2. hely	Endrész Gyöngyi
biológia	Antal Zsófia	9. hely	Kenéz Erika
fizika	Kovács Tamás	9. hely	dr. Zsúdel László
német nyelv	Bikfalvi Júlia	13. hely	Gonda Gáspárné
filozófia (magyar nyelvű)			
	Vincze Dániel	13. hely	Bíró István
történelem	Trestyánszky László	20. hely	Dr. Szabó Istvánné - Lődár Lászlóné
2003/2004.			
matematika	Czank Tamás	2. hely	Gulyás Tibor - ifj. Szabó Kálmán
informatika	Kocsis István	7. hely	Dusza Árpád
francia nyelv	Szilágyi Éva	8. hely	Neuhauser Béláné
kémia	Kovács Tamás	18. hely	Endrész Gyöngyi
filozófia	Papp Gábor	20. hely	Kutasi István
2004/2005.			
matematika	Czank Tamás	1. hely	Gulyás Tibor - ifj. Szabó Kálmán
francia nyelv	Gribovszki Réka	5. hely	Nagy Ferenc
filozófia	Balák Norbert	5. hely	Kutasi István
matematika	Sápi Dénes	10. hely	Dr. Szabadfalviné Kormányos Anikó
filozófia	Tamási Katalin	11. hely	Kutasi István
kémia	Szilvási Tibor	13. hely	Endrész Gyöngyi
biológia	Birk Csaba	17. hely	Szentesi Csilla
2005/2006.			
fizika	Farkas Ádám László	6. hely	Zámborszky Ferenc
matematika	Szűcs Gábor	6. hely	Kovács Attiláné - Fejér Szabolcs
kémia	Farkas Ádám László	7. hely	Endrész Gyöngyi
francia nyelv	Molnár Levente	12. hely	Nagy Ferenc
informatika	Hegedűs Tibor	17. hely	Dusza Árpád
biológia	Fodor István	17. hely	Kenéz Erika
2006/2007.			
magyar nyelvtan	Bán Judit	2. hely	Jobbágy László
filozófia	Veres Enikő	5. hely	Kutasi István

Földes
Ferenc
Gimnázium
Évkönyv

2009

matematika	Szűcs Gábor	7. hely	<i>Kovács Attiláné - Fejér Szabolcs</i>
történelem	Kádas István	10. hely	<i>Dr. Szabó Istvánné</i>
kémia	Farkas Ádám László	10. hely	<i>Endrész Gyöngyi</i>
matematika	Farkas Ádám László	13. hely	<i>Gulyás Tibor - ifj. Szabó Kálmán</i>
kémia	Siklósi Bálint	16. hely	<i>Nyeki Attila</i>

2007/2008.

magyar nyelvtan	Bán Judit	1. hely	<i>Jobbágy László</i>
kémia	Bacsó András	5. hely	<i>Endrész Gyöngyi</i>
informatika	Zsják Soma	7. hely	<i>Takács Imre</i>
történelem	Fóris Ákos	17. hely	<i>Dr. Szabó Istvánné</i>
filozófia	Fóris Ákos	19. hely	<i>Bíró István</i>

Nemzetközi Kémia Diákolimpia

Év	Diák neve	Eredmény	Felkészítő tanár
1998/99.	Rokob András	Aranyérem	<i>Endrész Gyöngyi</i>
1999/00.	Rokob András	Aranyérem	<i>Endrész Gyöngyi</i>
2001/02.	Parázs Dávid	Bronzérem	<i>Endrész Gyöngyi</i>
2001/02.	Jakab Gergely	Válogatóba jutott	<i>Endrész Gyöngyi</i>
2006/07.	Farkas Ádám	Olimpiai csapat póttagja	<i>Endrész Gyöngyi</i>

Nemzetközi Fizika Diákolimpia

Év	Diák neve	Eredmény	Felkészítő tanár
2006/07.	Farkas Ádám	Olimpiai csapat póttagja	<i>Zámborszky Ferenc</i>

Nemzetközi Matematika Diákolimpia

Év	Diák neve	Eredmény	Felkészítő tanár
1998/99.	Lukács László	Ezüstérem	<i>Gulyás Tibor - ifj. Szabó Kálmán</i>
2004/05.	Czank Tamás	Csapattag	<i>Gulyás Tibor - ifj. Szabó Kálmán</i>
2004/05.	Szűcs Gábor	Bronzérem (Balkáni Matematika Olimpia)	<i>Kovács Attiláné - Fejér Szabolcs</i>
2005/06.	Szűcs Gábor	Kerettag	<i>Kovács Attiláné - Fejér Szabolcs</i>
2006/07.	Szűcs Gábor	Csapattag	<i>Kovács Attiláné - Fejér Szabolcs</i>

Közép-európai Számítástechnika Diákolimpia

Év	Diák neve	Eredmény	Felkészítő tanár
1998/99.	Rokob András	Ezüstérem	<i>Dusza Árpád</i>
1999/00.	Rokob András	Ezüstérem	<i>Dusza Árpád</i>
2001/02.	Pelládi Gábor	Ezüstérem	<i>Dusza Árpád</i>
2002/03.	Kocsis István	Bronzérem	<i>Dusza Árpád</i>

Nemzetközi Informatikai Diákolimpia

Év	Diák neve	Eredmény	Felkészítő tanár
1999/00.	Rokob András	Aranyérem	<i>Dusza Árpád</i>
2001/02.	Pelládi Gábor	Ezüstérem	<i>Dusza Árpád</i>
2002/03.	Pelládi Gábor	Ezüstérem	<i>Dusza Árpád</i>
2003/04.	Kocsis István	Csapattag	<i>Dusza Árpád</i>

Nemzetközi Filozófiai Diákolimpia

Év	Diák neve	Eredmény	Felkészítő tanár
2002/03.	Vincze Dániel	Csapattag	<i>Bíró István</i>

Orgonahangversenyünk harminc éve

Harminc év egy ember életében is hosszú időnek számít. Így van ez egy intézmény, az iskola életében is. Egy évek óta folyamatosan megtartott rendezvény ennyi idő alatt hagyományt teremt és beépül a nevelés folyamatába. 1978-ban vetődött fel az igény az orgonahangversenyek szervezésére a gimnázium akkori vezetői (Kálmán László igazgató, Nagy-Peti Zoltán, Barna István igazgatóhelyettesek), valamint az ifjúsági szervezet vezetői részéről. Mindannyian úgy éreztük, hogy a tanév méltó lezárását ünnepélyesebbé tenné egy-egy hangverseny.

A megvalósítás, a megszervezés nem volt egyszerű. Találunk kellett egy olyan helyet a városban, ahol hangverseny lebonyolítására orgona van

Iskolánk harmincéves hagyománya, hogy a tanév végén egy gyönyörű orgonahangversenyt hallgatunk meg az Avasi református templomban. **Barna István tanár úr** írásából képet kaphatunk erről a három évtizedről, a kezdetekről, a korabeli szervezésről, a fellépő művészekről. **Fodor Ferencné tanárnő** és **Fazekas Róbert tanár úr** visszaemlékezései, pedig egy-egy különleges hangversenyt elevenítenek fel.

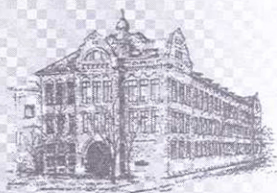
és a terem legalább 800 főt képes befogadni. Ilyen helység volt az Avasi református templom, ugyanis az itteni barokk orgona volt egyedül alkalmas a hangversenyezésre.

Mivel a templom egyházi intézmény, ezért külön engedélyt kellett kérni a pártbizottság akkori vezetőjétől, hogy a templomot vehessük igénybe az iskolai rendezvény megtartására. Az engedélyt megkaptuk. Bérleti díjat fizetni nem kellett. A templom használata fejében az iskola tanulóinak (osztályainak) egy csoportja 30-40 fő „társadalmi munkában” gondozta az elhagyott sírokat, gereblyézte az avart és festette láthatóvá, tette olvashatóvá az utak mentén felállított 100-150 éves különleges faragású és feliratú emlékköveket. Ekkor találtuk meg mélyen az avarban, a borostyánok alatt Butykai János 1848-as szabadságharcos sírkövét. Mivel a sírt beazonosítani nem tudtuk, ezért a legforgalmasabb feljárom

út mellett helyeztük el egy jelképes dombra, azért, hogy aki le akarja róni tiszteletét, megtehesse azt.

Szokatlan, de felemelő látvány volt a tanév utolsó hetének napjain egy-egy osztály tanulóit látni, amint kis konzerves dobozokkal, ecsettel a kezükben és portörülökkel, kefékkel gyülekeznek a Palóczy obeliszk előtt. Itt vártuk reggelente Novotny Gyula bácsit, a lelkeszt. Ő kiosztotta a festékadagokat és a diákok választottak sírköveket, ahol megkezdődött a munka. Az emlékkövek szövege erősen megkopott. Sok helyen olvashatatlan volt. Erős fantázia és találékonyság kellett ahhoz, hogy a régies kifejezéseket újra olvashatóvá varázsolják. A feladatokat jól oldották meg. A sikerekben mindannyian örömeiket lelték.

Földes
Ferenc
Gimnázium
Évkönyv

2009

Az egykori festegető tanulók ma már középkorú szülők. Gondolom, sokan megmutatták gyermekeiknek az általuk készített „alkotásokat”, azóta is, ha a templom körül járnak, nemcsak elszállt ifjúságukra, hanem értékkeremtő munkájukra is szívesen gondolnak.

Azt hiszem, – így utólag is értékelve, – hogy minden diákunk számára nagy élményt jelentettek a templomi orgonahangversenyek.

Minden évben, a tanév utolsó heteinek valamelyik hétfőjén (csak május vagy június hónapban) került megrendezésre az esemény.

A rendezvény 17.00 órakor kezdődött (mint ahogy harminc éven át minden évben), ahol a jelenlévők már 16.30-kor ünnepelőben (egyenruhában) gyülekeztek tanáraik (osztályfőnökeik) vezetésével.

Az iskola tanári kara szinte hiánytalanul megjelent. Sok ismerős, nyugdíjas és barát, illetve szülő is eljött a rangos eseményre.

Olyan művészeket hívtunk meg, akik országosan ismertek. Játékuk különleges élményt nyújtott a kellemesen hűvös, félhomályos templomban.

A művészek nevei:

Lehotka Gábor

Az első, bevezető hangversenyt is a tanár úr adta, de még négy alkalommal kápráztatta el gyönyörű játékaival a hallgatóságot.

Elekes Zsuzsanna, Kistétényi Melinda három-három alkalommal játszottak.

Valtyni László és Ella István két alkalommal, Karaszon Dezső, Virágh András és ifjú Virágh András ugyancsak két alkalommal adott hangversenyt, Varga László egy, Mátyus Gabriella három, Bundzik Tímea három, Regős Zsolt két alkalommal nyújtott felejthetetlen élményt a hallgatóság számára.

A hangversenyeken Bach, Purcell, Haydn, Liszt, C Franck, Gárdonyi és több más ismert szerző műve csendült fel. A szokványos hangversenyektől abban különbözött, hogy a művészek az általuk előadott művekről rövid ismertetőt készítettek, amit kezdetben tanár, később egy-egy diák ismertetett. Itt felhívta a figyelmet arra is, hogy a „hangos tetszésnyilvánítást” a hely szelleme miatt mellőzzék.

1981-től a hangversenyeken közreműködőként fellépett az iskola 60 tagú ének-kara Juhász Tibor Reményi Ede-díjas karnagy, tanár kollégánk vezetésével. Mivel Juhász tanár úr a Vasas Kórus karnagya is volt, így több alkalommal a Vasas is fellépett a hangversenyeken.

Az egyik emlékezetes szereplés 1994. május 9-én volt.

A MŰSOR:

Purcell:	Trumpet.voluntary Quintett
Bach:	E-moll preludium és fuga
Stradella:	Pieata signore
Pezel:	Quintett
Mozart:	Ave Verum Corpus
Haydn:	Tenebre facte sunt
Bach:	Adagio a d-moll kettős versenyből
Liszt:	Introitus
	Pápai Himnusz

KÖZREMŰKÖDŐK:

a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola Rézfúvós Quintettje,

Köszegfalvi Rita énekművész,

A Diósgyőri Vasas Vegyeskar és

A Földes Ferenc Gimnázium egyesített ének-kara

Vezényel: Juhász Tibor karnagy

Orgonál: Regős Zsolt

Az elmondások szerint nagy élményt váltott ki a szereplés, a hangverseny mind a hallgatósból, mind a szereplőkből. Az egykori diák és tanár így emlékszik vissza:

Fazekas Róbert tanár úr, egykori földes diák és énekkari tag visszaemlékezése:

„Egy meleg nyári délután a templom hűvöseben, jó társaságban is kihívás a kórusművek előadása. A közösségi alkotás örömét még izgalmasabbá tették az ott ért hatások. Amikor a fellépések előtt a templomhoz érkeztem, minden alkalommal eszembe jutott, hogy ez az épület egy időtálló művészeti alkotás. Évszázados létében mindig a lelkeségnek adott helyet, amit a művészet – közülük is a templomhoz leginkább illő zene – megerősített.

A kövek az egyszerű formák és a vaskos oszlopok különleges hanghatást idéztek elő.

Nagyon szerettem a templom karzatán énekelni. Érdekes volt fellépegetni a nyikorgó falépcsőkön, beénekelni a hatalmas termet, állni az orgonásípok mellett, karnyújtásnyira a fellépő híres művészekről, iskolatársaink és tanáraink előtt.

Produkciónk tapsot soha nem kapott, de a beszédes csendből és kedves emlékü Juhász Tibor karnagyunk arcán megjelenő derűs szemhunyorításból tudtuk, szépen énekelünk. A templomi némaságban ennyi elismerés elég volt.”

Fodor Ferencné Vasas Énekkari tag, a gimnázium nyugdíjas tanára így emlékezik:

„Szerencsés időben kerültem a Diósgyőri Vasas Kórushoz, ami jogutódja az 1893-ban alakult Vasas Dalárdának. Miután eredetileg amatőr munkáskórus volt, a műsorválasztás ezt tükrözte, másrészt a fennálló rendszernek is meg kellett feleljen.

A 80-as évek végén, de főleg 1990-től lehetett szakrális műveket is tanulni és előadni. Addig templomi fellépés elképzelhetetlen volt, pedig gyönyörű orgonakíséretes kórusművek léteztek. Különös lehetőséget kapott a kórus 1986-ban, amikor meghívták a Földes Ferenc Gimnázium által szervezett hangversenyre az Avasi-templomba, hogy az iskola kórusával együtt énekeljen Juhász Tibor vezényletével, aki mindkét kórust irányította.

FELHANGZOTTAK:

Arkadelt:	Ave Maria
Liszt:	Ave Maria
Bach:	Már nyugszanak a völgyek
Bárdos:	Zarándokének

A legemlékezetesebb koncert számomra az 1992-ben előadott:

Gounod:	C-dúr Misé-je, amit közel százan énekelünk.
---------	---

Gyönyörű harmóniáit sokan megkönnyezték. Az egyik szólót Csabalik Gyula régi „földesista diák” énekelte. Az ódon falak között áhítattal csengett

Kodály:	Esti Dal-a vagy
Kodály:	121. Genfi Zsoltár
	„Szemem a bércekre vetem, mert
	Félyül van nékem minden segedelem”

Szívesen gondolok a fegyelmezett, szépen felöltözött gyerekekre, s tetszett, hogy a templomban nem tapsoltak, csak a végén kint az udvaron.”

Az ültetést előre meghatározott rend szerint egy-egy osztály végezte. Ők gondoskodtak a műsor kiosztásáról is. Az eltelt 30 év alatt a karvezetők cserélődtek. Juhász Tibor nyugdíjba vonult, ezért az iskolai énekkart Zoller János vette át, majd Petrány Mihály tanár úr vezetésével történt egy-egy fellépés.

A hangversenyek szervezése, ugyanolyan formában zajlik, ahogyan a korábbi években történt. Úgy érzem, a mai ifjúság is örömet leli az orgonamuzsikában, és szívesen hallgatja azt az Avasi református templomban.

Barna István